

สรุปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาสภาพการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาระดับสูงของวิทยาลัยพลศึกษาทุกแห่งทั้ง ในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เกี่ยวกับการดำเนินการสอน กิจกรรมประกอบการเรียนการสอน แบบเรียนและอุปกรณ์ การวัดและการประเมินผล ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษกับนักศึกษามหาวิทยาลัยพลศึกษา เกี่ยวกับสภาพ ปัญหาและความต้องการในการปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และเพื่อเสนอแนะ แนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาระดับสูงของ วิทยาลัยพลศึกษาใหม่ประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนมากขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม 2 ฉบับ สำหรับถามอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษและนักศึกษา ในวิทยาลัยพลศึกษา แบบสอบถามทั้ง 2 ฉบับประกอบด้วยคำถามแบบเลือกตอบ (multiple choice) เพื่อถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แบบมาตราส่วนประเมินค่า (rating scale) เพื่อถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อ ปัญหาและความต้องการในการปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และแบบปลายเปิด (open - ended) เพื่อถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะทั่วไป

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามทั้ง 2 ฉบับไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน ตรวจสอบกระทงคำถาม ปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปทดลองใช้ โดยใช้แบบสอบถามฉบับที่ 1 กับอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษใน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา จำนวน 3 คน และใช้แบบสอบถามฉบับที่ 2 กับนักศึกษาใน วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพฯและวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาครที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากรจำนวน

๕๐ คน แลวนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง หลังจากนั้นได้ส่งแบบสอบถามฉบับที่ 1 ไปยังอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษทุกคนในวิทยาลัยพลศึกษา ๑3 แห่ง รวมทั้งหมด ๑7 คน และส่งแบบสอบถามฉบับที่ ๒ ไปยังนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษาทุกแห่ง ๆ ละ 20% รวมทั้งหมด 944 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

นำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติโดยหาค่าร้อยละ มีชวิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่า t แลวนำเสนอในรูปแบบตารางผสมบทความ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ คือ

1. ในกรณีที่เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษาที่ตอบแบบสอบถามเป็นหญิงมากกว่าชาย ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26 - 30 ปี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษมาแล้วยังไม่ถึง 5 ปี เคยสอนในสถาบันการศึกษาระดับวิทยาลัยมาก่อนที่จะเข้าสอนในวิทยาลัยพลศึกษา ในปัจจุบันอาจารย์ส่วนมากจะสอนสัปดาห์ละ 10 - 12 คาบ นอกเหนือจากงานสอนประจำแล้วยังต้องทำหน้าที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาและปฏิบัติงานคานแคะแนวควย ส่วนนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ตอบแบบสอบถามเป็นชายมากกว่าหญิง ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 19 - 21 ปี และกำลังศึกษาอยู่ในชั้น ป.กศ. สูงปีที่ 3 นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาทุกแห่งส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายก่อนที่จะเข้ามาศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา

2. เกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในคานการดำเนินการสอนพบว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษาส่วนใหญ่เมื่อได้รับมอบหมายให้สอนจะทำการศึกษาหลักสูตรและรวบรวมเนื้อหาวิชาเพื่อเตรียมการสอนทั้งระยะสั้นและระยะยาว โดยเตรียมการสอนล่วงหน้าเป็นเวลา 1 วันถึง 1 สัปดาห์ อาจารย์ส่วนใหญ่จะประชุมเพื่อวางแผนการสอนร่วมกันภาคการศึกษาละครั้ง ทั้งอาจารย์และนักศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่าสิ่งที่เน้นมากที่สุดในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ คือ ทักษะในการฟัง พูด อ่าน เขียน โดยอาจารย์ส่วนใหญ่จะสอนแยกทักษะในบางชั่วโมงและสอนรวมทักษะในบางชั่วโมง แต่ักศึกษาส่วนใหญ่กลับมีความเห็นว่าอาจารย์สอนทักษะเหล่านี้รวมกันหมดทุกทักษะในแต่ละชั่วโมง วิธีสอนที่อาจารย์นิยมใช้คือ

การให้นักศึกษาทดลองทำแบบฝึกหัด ส่วนนักศึกษามีความเห็นว่าคุณาจารย์นิยมใช้วิธีสอนแบบให้ฟัง คำบรรยายและจกงาน บางครั้งก็มีการแจกเอกสารประกอบโดยอธิบายขยายความให้ด้วย ทั้ง อาจารย์และนักศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่า เมื่อนักศึกษาไม่เข้าใจภาษาอังกฤที่สอนไป แล้วผู้สอนมักจะอธิบายซ้ำจนกว่านักศึกษาจะเข้าใจ

ในด้านการจัดกิจกรรมประกอบการเรียนการสอน การใช้แบบเรียนและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษาและนักศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่ากิจกรรมประกอบการเรียนการสอนที่นักศึกษาเข้าร่วมเป็นบางครั้ง คือการฝึกใช้พจนานุกรม อาจารย์ส่วนมากไม่ได้จัดชุมนุมใด ๆ เป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อส่งเสริมการเรียนการสอน เนื่องจากถือเป็นข้อกำหนดในวิทยาลัย ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอาจารย์ส่วนมากนิยมใช้หนังสือแบบเรียนระดับต่าง ๆ ที่เขียนโดยนักวิชาการต่างประเทศที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับหลักสูตร เป็นหนังสือประกอบการสอนในขณะที่นักศึกษามีความเห็นว่าคุณาจารย์มักจะใช้หนังสือแบบเรียนที่วิทยาลัยพลศึกษากำหนดให้เป็นหนังสือประกอบการสอน ทั้งอาจารย์และนักศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่า อุปกรณ์ประกอบการสอนที่นิยมใช้คือ หนังสือประกอบการค้นคว้า แต่อาจารย์มีความเห็นเพิ่มเติมว่านอกจากนี้แล้วยัง ใ้รูปภาพ เครื่องบันทึกเสียง และหนังสือพิมพ์เป็นอุปกรณ์ช่วย ผู้สอนส่วนใหญ่จัดทำอุปกรณ์ประกอบการสอนขึ้นเองและบางครั้งก็มอบหมายเป็นงานให้นักศึกษาทำ

ในด้านการวัดและการประเมินผล อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษาส่วนมากใช้วิธีวัดผลการเรียนของนักศึกษาโดยให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัด รองลงมาคือให้ทำข้อทดสอบขอเขียนเพื่อวัดประสิทธิภาพในการเรียนของนักศึกษา โดยเน้นการนำความรู้ไปใช้ในวิธีประจำวันมากที่สุด ส่วนนักศึกษากลับมีความเห็นว่าส่วนใหญ่แล้วอาจารย์ใช้วิธีวัดผลการเรียนของนักศึกษา โดยให้นักศึกษาทำข้อทดสอบขอเขียนมากที่สุด รองลงมาคือให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัด โดยเน้นวัดผล ความจำ อาจารย์ส่วนใหญ่ใช้ข้อทดสอบที่ตนสร้างขึ้นเองเป็นเครื่องมือในการทดสอบ และได้ นำผลของการวัดและประเมินผลการเรียนของนักศึกษามาใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น ทั้งอาจารย์และนักศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่าช่วงเวลาที่ยอมรับว่าการทดสอบบ่อยที่สุดคือ เมื่ออาจารย์สอนจบบทเรียนแต่ละบทและส่วนมากจะใช้วิธีทำการทดสอบบ่อยเพื่อเก็บคะแนน

3. ในการเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์กับนักศึกษาเกี่ยวกับสภาพการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่อาจารย์มีความคิดเห็นในแง่ดีเห็นด้วยเพียงเล็กน้อยต่อขอความที่กล่าวถึงหลักสูตรและการดำเนินการเรียนการสอน แต่นักศึกษามีความคิดเห็นในแง่ดีเห็นด้วยอย่างมากกับขอความดังกล่าว ยกเว้นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรีที่มีความคิดเห็นในแง่ดีเห็นด้วยกับขอความดังกล่าวเพียงเล็กน้อย ความคิดเห็นของอาจารย์กับนักศึกษาในด้านสภาพการ เรียนการสอนส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่จะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในความคิดเห็นที่ว่า "นักศึกษาสามารถนำเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษที่จัดให้เรียนไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพในอนาคตได้" โดยอาจารย์มีความคิดเห็นในแง่ดีเห็นด้วยเพียงเล็กน้อย แต่นักศึกษามีความคิดเห็นในแง่ดีเห็นด้วยมาก และ "ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความรับผิดชอบในการทำงาน" โดยอาจารย์มีความคิดเห็นในแง่ดีเห็นด้วยมากกว่านักศึกษา อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ในความคิดเห็นที่ว่า "จุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษที่สอนอยู่ในปัจจุบันนี้เหมาะสมกับนักศึกษา" โดยอาจารย์มีความคิดเห็นในแง่ดีเห็นด้วยเพียงเล็กน้อย แต่นักศึกษามีความคิดเห็นในแง่ดีเห็นด้วยมาก และความคิดเห็นว่า "เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษที่จัดให้เรียนเป็นที่สนใจของนักศึกษา" นั้น อาจารย์โดยเฉลี่ยมีความคิดเห็นในแง่ดีเห็นด้วยเพียงเล็กน้อย แต่นักศึกษามีความคิดเห็นในแง่ดีเห็นด้วยมาก

ในด้านปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ทั้งอาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันคือมีความคิดเห็นในแง่ดีเห็นด้วยอย่างมากต่อขอความที่กล่าวถึงปัญหาการเรียนการสอน และความต้องการในการปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ยกเว้นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษารุงเทพฯ และสมุทรสาคร ที่มีความคิดเห็นในแง่ดีเห็นด้วยกับขอความดังกล่าวเพียงเล็กน้อย ความคิดเห็นของอาจารย์กับนักศึกษาในด้านปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่จะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในความคิดเห็นที่ว่า "นักศึกษามีพื้นฐานความรู้วิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน" โดยอาจารย์มีความคิดเห็นในแง่ดีเห็นด้วยมากกว่านักศึกษา และแตก

ค่างกันอย่างน้อยมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ในความคิดเห็นที่ว่า "ต้องการให้มีการปรับปรุงด้านการปกครองชั้นเรียน" โดยอาจารย์มีความคิดเห็นในแง่ดีเห็นด้วยเพียงเล็กน้อย แต่นักศึกษามีความคิดเห็นในแง่ดีเห็นด้วยมาก

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูงของวิทยาลัยพลศึกษาเกี่ยวกับสภาพการ เรียนการสอน ปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนในคานหลักสูตร การดำเนินการสอน การจัดกิจกรรมประกอบการเรียนการสอน การใช้แบบเรียนและอุปกรณ์ รวมทั้งการวัดและประเมินผล โดยศึกษาเปรียบเทียบจากความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษและนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา ทำให้ทราบข้อเท็จจริงซึ่งควรมามหาภิปรายดังต่อไปนี้

1. ในคานหลักสูตร

จากการวิจัยพบว่าหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้มีจุดมุ่งหมายที่เหมาะสมกับนักศึกษาพอสมควร เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรมีปริมาณและความยากง่ายเหมาะสมกับนักศึกษาและมีการจัดลำดับไว้ดีแล้ว แต่เนื้อหาวิชาบางตอนยังมีความซ้ำซ้อนกันอยู่บ้าง อย่างไรก็ตามแม้ผู้สอนจะไ้พยายามปลุกฝังให้นักศึกษาเห็นคุณค่าของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ แต่ปรากฏว่านักศึกษากลับให้ความสนใจวิชานี้เพียงเล็กน้อย ที่เป็นเช่นนี้เพราะนักศึกษามีความคิดเห็นว่วิชาภาษาอังกฤษไม่ค่อยเกี่ยวข้องกับวงการพลศึกษาเท่าใดนัก จึงไม่อาจนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพในอนาคตได้โดยตรง ดังนั้นควรมีการปรับปรุงหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษใหม่ในคานเนื้อหาวิชา โดยเน้นเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับพลศึกษา สุขศึกษา นันทนาการ และปรับปรุงให้เข้ากับสภาพการณ์ปัจจุบันเพื่อให้ นักศึกษาสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพได้มากขึ้น ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของมยุรี สุขวิวัฒน์¹

¹มยุรี สุขวิวัฒน์, "ขอควรถามึงเกี่ยวกับการเรียนภาษาต่างประเทศ", รายงานการประชุมทางวิชาการ เรื่องปัญหาการสอนภาษาต่างประเทศแก่เด็กไทย (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว), 2514

และดวงรัตน์ ประคับแก้ว¹ ที่เสนอว่าควรจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน เพื่อผู้เรียนจะใฝ่รู้ว่าจะนำไปใช้ประโยชน์ในด้านวิชาการหรืออาชีพในชีวิตประจำวัน และในอนาคตได้ การเรียนการสอนจึงจะได้ผลดี และสอดคล้องกับความคิดเห็นของ อาร์ เอ โคลส² (R.A. Close) ที่กล่าวว่าหลักสูตรควรกำหนดเนื้อหาวิชาให้สัมพันธ์กับความสนใจของผู้เรียน เพราะผู้เรียนจะสนใจภาษาอังกฤษเฉพาะแต่ที่จะใช้ประโยชน์ได้เท่านั้น

2. ในด้านการดำเนินการสอน

จากการวิจัยพบว่า การดำเนินการสอนภาษาอังกฤษไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร สาเหตุประการหนึ่งเกิดเนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่มีพื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษไม่ดีพอและแตกต่างกันมากซึ่งตรงกับผลการวิจัยของบุญปชาติ เพงพิณี³ สิ่งที่น่าสนใจที่สุดในการดำเนินการสอนคือ ทักษะในการฟัง พูด อ่าน เขียน ผู้สอนส่วนใหญ่มีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดี โดยศึกษาหลักสูตรและรวบรวมเนื้อหาวิชาเพื่อเตรียมการสอนไว้ทั้งระยะสั้นและระยะยาว แต่ผู้สอนมีการประชุมร่วมกันเพื่อวางแผนการสอนน้อยครั้งเกินไป ผู้สอนส่วนใหญ่ใช้วิธีสอนแบบอธิบายและยกตัวอย่างประกอบ รวมทั้งให้นักศึกษาทดลองทำแบบฝึกหัด แต่นักศึกษามีความเห็น

¹ ดวงรัตน์ ประคับแก้ว. "การสำรวจปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ม.ศ. 3 ของโรงเรียนในจังหวัดพระนครและธนบุรี" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2507)

² R.A. Close, "The English We Use for Science", in ELT Selections 2, ed. W.R. Lee (London : Oxford University Press, 1967), pp. 217 - 218

³ บุญปชาติ เพงพิณี, "การศึกษาปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ปีการศึกษา 2511" (ปริญญาโททางการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2512)

ว่าผู้สอนมักจะใช้วิธีบรรยายและบอกจบบ้าง เป็นวิธีการที่น่าเบื่อหน่ายและไม่เหมาะสมแก่การสอน วิชาภาษาอังกฤษ ในการสอนภาษาอังกฤษซึ่งเป็นทักษะทางภาษานั้น ผู้สอนควรจะใช้เทคนิคการสอนหลาย ๆ แบบเพื่อให้วิชานี้เป็นที่น่าสนใจและทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นและสนุกสนาน อย่างไรก็ตามวิธีการดำเนินการสอนโดยทั่ว ๆ ไป ผู้สอนได้ให้ความสำคัญเป็นประชาธิปไตยพอสมควร คือ เปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และความรับผิดชอบในการทำ งาน นักศึกษาได้มีโอกาสร่วมทำงานกันเป็นทีมและรับฟังข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพื่อนนักศึกษาคอยกัน บรรยากาศในการเรียนภาษาอังกฤษจึงมีความเป็นกันเองอยู่มาก

3. ในด้านการจัดกิจกรรมประกอบการเรียนการสอน

จากการวิจัยพบว่าการจัดกิจกรรมประกอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษาอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย สาเหตุประการหนึ่งอาจเนื่องจากวิทยาลัยพลศึกษาไม่ได้มีนโยบายสนับสนุนให้จัดกิจกรรมในระยะนี้ นอกจากนี้ผู้สอนเองก็ไม่ค่อยได้รับความสนใจและความร่วมมือจากวิทยาลัยและนักศึกษาเท่าที่ควร ทั้งนี้เพราะหลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษารวมทั้งตัวนักศึกษาเองให้ความสำคัญกิจกรรมทางพลศึกษาเป็นส่วนใหญ่ กิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่นักศึกษาส่วนมากมีส่วนร่วมก็ไม่ค่อยมีผลส่งเสริมความรู้ความชำนาญในทักษะทางภาษาอังกฤษมากเท่าใดนักเพราะเป็นกิจกรรมง่าย ๆ เช่นการฝึกใช้พจนานุกรม การค้นคว้า และทำรายงาน การทำสมุดรวบรวมคำที่มีลักษณะก๊อปปี้ ๆ การจัดมุมภาษาอังกฤษเป็นรายทักษะ เป็นต้น นักศึกษามบางส่วนเสนอแนะให้จัดกิจกรรมเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะการจัดนิทรรศการเป็นภาษาอังกฤษเพื่อให้เกิดประสบการณ์อย่างกว้างขวาง และผู้สอนบางคนก็เสนอว่าควรจัดกิจกรรมประกอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทุกชั่วโมง ดังนั้นวิทยาลัยพลศึกษาควรมีนโยบายสนับสนุนให้ผู้สอนได้จัดมุมทางภาษาอังกฤษและจัดกิจกรรมประกอบการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะกิจกรรมที่จะช่วยให้นักศึกษาได้ฝึกสนทนา โตตอบกันเป็นภาษาอังกฤษ ได้แก่การจัดอภิปรายโต้วาที แสดงละคร เล่นเกม เป็นต้น เพื่อให้นักศึกษาเกิดประสบการณ์กว้างไกลและรู้สึกสนุกสนานในการเรียนมากขึ้น

4. ในด้านการใช้แบบเรียนและอุปกรณ์

แบบเรียนและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษา

เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แต่จากการวิจัยพบว่ายังมีอยู่เป็นจำนวนน้อยไม่เพียงพอกับความต้องการของผู้สอนและนักศึกษา ปัจจุบันมีการใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนเป็นบางครั้งเท่านั้น ผู้สอนบางคนแทบจะไม่ได้ใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนเลย อุปกรณ์ประกอบการสอนที่ใช้อยู่ส่วนใหญ่ก็เป็นเพียงหนังสือประกอบการทศควา เครื่องบันทึกเสียงและรูปภาพ สิ่งที่ผู้สอนต้องการมากคือห้องปฏิบัติการทางภาษา วิทยาลัยพลศึกษาทุกแห่งควรจัดหาอุปกรณ์ประกอบการสอนให้มากขึ้น หรืออาจจะให้ทุนแก่นักศึกษาไปช่วยกันจัดทำกันเอง เพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายในระยะเริ่มต้นไปก่อน เช่น ให้ทำบัตรคำ แถบประโยค แผนภูมิ เป็นต้น ทั้งนี้โดยให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาคำว่าอุปกรณ์ประกอบการสอนนั้นเหมาะสมหรือไม่ ใ้ใช้ประโยคขนาดเท่าไรหรือไม่ ทุนเวลาในการเรียนและทำให้เกิดการเรียนรู่มากขึ้นหรือไม่ ถ้าได้ผลคุ้มค่าและไม่ทำให้เสียเวลาในการใช้มากนักก็ควรดำเนินการต่อไป นักศึกษาเองก็จะได้เห็นคุณค่าของอุปกรณ์ที่ตนผลิตขึ้นและเกิดการเรียนรู้เองว่าอุปกรณ์แต่ละชิ้นเชื่อมโยงกับเนื้อหาความรู้วิชาภาษาอังกฤษในทางใด

5. ในงานการวัดและประเมินผล

การวัดและการประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษาส่วนใหญ่ยังใช้ข้อทดสอบขอเขียนมากที่สุด และมีการวัดผลจากแบบฝึกหัดที่ให้นักศึกษาทำประกอบบ้าง ส่วนมากจะทำการทดสอบเพื่อวัดผลทุกครั้งที่ยุสอนจบบทเรียนแต่ละบท ผู้สอนส่วนใหญ่ต้องการทดสอบด้านการนำความรู้วิชาภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักศึกษา แต่นักศึกษากลับรู้สึกว่ายากและยากจะวัดความจำ ซึ่งตรงกับผลการวิจัยเกี่ยวกับระบบการวัดผลและประเมินผลการศึกษาของสุนทร บำเรอราช¹ ที่พบว่านักศึกษาของวิทยาลัยครูในภาคกลางมีความเห็นว่าการวัดผลยังเน้นเรื่องความจำเป็นส่วนใหญ่ ในเรื่องการวัดผลนี้ อาจารย์ผู้สอนควรชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวัดผลเพื่อให้นักศึกษาเข้าใจว่าต้องการวัดผลด้านใดบ้าง และเพื่อจุดมุ่งหมายในการปรับปรุงการ

¹สุนทร บำเรอราช, "ความคิดเห็นของนักศึกษาและอาจารย์เกี่ยวกับระบบการวัดผลและประเมินผลการศึกษาของวิทยาลัยครูในภาคกลาง" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต แผนกวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519)

เรียนการสอนคำไวยากรณ์ และควรใช้วิธีการวัดและประเมินผลจากการสังเกตลักษณะการพูด การแสดงความคิดเห็น ทาทางของนักศึกษาในขณะที่เรียนประกอบด้วย

ขอเสนอแนะของผู้วิจัย

ก. ขอเสนอแนะแก่ผู้บริหาร

1. ผู้บริหารควรสนับสนุนและให้ความสำคัญแก่การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้มากขึ้น โดยเห็นคุณค่าของวิชาภาษาอังกฤษว่าเป็นวิชาที่มีความสำคัญเช่นเดียวกับวิชาทางพลศึกษาอื่น ๆ เช่นกัน

2. ผู้บริหารควรส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนเข้ารับการอบรม ประชุม สัมมนา เกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อเปิดโอกาสให้ครูสอนได้พบปะ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน จะได้เรียนรู้เทคนิคใหม่ ๆ ที่จะนำมาดำเนินการสอนให้ทันสมัย โดยเฉพาะความรู้ทางการวัดผล การสร้างแบบทดสอบ เพื่อจะได้สร้างแบบทดสอบที่สามารถวัดทั้ง เนื้อหาทางวิชาการและวัดผลทักษะ ความเข้าใจทางภาษาได้

3. ผู้บริหารควรเพิ่มงบประมาณค่านอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน เพื่อใช้สร้างห้องปฏิบัติการทางภาษา และสร้างอุปกรณ์การสอนให้นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกทักษะทางการฟัง - พูด และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่ใช่เรียนจากตำราเพียงอย่างเดียวเท่านั้น

4. ผู้บริหารควรส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมประกอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ อนุญาตให้จัดชุมนุมภาษาอังกฤษโดยไม่ถือเป็นข้อห้ามของวิทยาลัยตั้งแต่ก่อน เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนและเห็นว่าวิชาภาษาอังกฤษไม่น่าเบื่อหน่าย

ข. ขอเสนอแนะแก่ผู้สอน

1. ผู้สอนควรร่วมมือกันปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษในค่านเนื้อหาวิชาให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาและสภาวะการณ์ปัจจุบัน เพื่อให้ นักศึกษาสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพได้

2. ผู้สอนควรปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้แก่ นักศึกษา ชี้แจงให้นักศึกษาเข้าใจจุดประสงค์ของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เห็นประโยชน์และเห็นความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษในปัจจุบัน

๓. ผู้สอนควรนำวิธีสอนแบบใหม่ ๆ มาใช้ในการสอน ควรหลีกเลี่ยงการสอนแบบบรรยายให้มากที่สุด และเปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน

๔. ผู้สอนควรจัดกิจกรรมประกอบการเรียนการสอนสอดแทรกในทุกชั่วโมง โดยนำเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับพลศึกษามาผนวกด้วยเพื่อให้นักศึกษาเกิดความสนใจและร่วมมือกัน เช่น อาจจัดให้นักศึกษาสาธิตการออกกำลังกายโดยอธิบายเป็นภาษาอังกฤษ จัดรายการสัมภาษณ์ โดยสมมติว่ากำลังสัมภาษณ์นักกีฬาทีมชาติถึง เทคนิคของการเอาชนะคู่แข่ง ให้นักศึกษาตัดข้อความจากคอลัมน์กีฬาในหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษแล้วนำมาอ่านให้เพื่อนฟังหน้าชั้นเรียน ให้นักศึกษาแข่งขันกันบอกชื่อประเภทของกีฬาและนักกีฬาที่มีชื่อเสียงของต่างประเทศ หรือให้นักศึกษาตัดภาพการแข่งขันกีฬาจากนิตยสารแล้วทำบทบรรยายใต้อภาพเป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น

๕. ผู้สอนในวิทยาลัยพลศึกษาแต่ละแห่งน่าจะได้มีการสัมมนาและร่วมกันจัดทำแบบเรียนและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนรวมกัน และอาจผลักดันให้อุปกรณ์ประกอบการสอนบางประเภทบาง การใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนมาก ๆ จะทำให้บทเรียนเป็นที่น่าสนใจและช่วยให้นักศึกษาเข้าใจบทเรียนได้มากขึ้น

ค. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

๑. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษาโดยแยกเป็นหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง สาขาพลศึกษากับสาขาสุขศึกษา
๒. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบการสอนภาษาอังกฤษของวิทยาลัยพลศึกษาและสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง
๓. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการทดลองใช้วิธีสอนภาษาอังกฤษแบบต่างๆ ในวิทยาลัยพลศึกษาแต่ละแห่ง